

תפ"ח 310/10 - מדינת ישראל נגד י ג

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 310-10 מדינת ישראל נ' ג(עציר)

לפני המבקשת כב' השופט משה יועד הכהן
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
ע"י ב"כ עו"ד לנגנטל-שוורץ
נגד המשיב י ג (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד קריא

החלטה

1. לפני בקשה למתן צו פיקוח ומעקב לגבי המשיב לפי סעיף 12 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, תשס"ו-2006 (להלן: "**החוק**"), וזאת למשך 3 שנים.

2. לאחר שניתן בהסכמה צו זמני בעניינו של המשיב, טרם שחרורו מן המאסר, התקיים דיון במתן הצו הקבוע ביום 21.1.15. במהלך דיון זה, היתה הסכמה לגבי מרבית הוראות הצו המבוקש ומחלוקת לגבי מיעוטן. במחלוקת זו נדרש בית המשפט להכריע.

3. ב"כ המשיב, עו"ד קריא, חולק בעיקר על משך הצו המבוקש, 3 שנים וטוען כי ניתן להסתפק בתקופה של שנתיים. באשר להוראות הפיקוח המבוקשות, הוא חולק בעיקר על הוראת סעיף ג, לפיה נאסרת על המשיב "התחברות עם קטינים ו/או חסרי ישע ואיסור שהיה ביחידות עם קטינים ו/או חסרי ישע, כאשר השהיה תותר בנוכחות צמודה של בגיר נוסף המודע לעבירות ולמגבלה זו". לטענתו, יש להחליף את המילה "קטינים", שבהוראות הפיקוח במילה "זכרים מתבגרים". לטענתו, לא מתקיימת כל ראייה כי למשיב משיכה לקטינים, שאינם זכרים מתבגרים. לפיכך, ההגבלה איננה מידתית. בנוסף, מבקש ב"כ המשיב שלא לתת לקצין הפיקוח סמכות לפי סעיף 18(א)(2) לחוק הפיקוח, לפיה הוא רשאי לדרוש מבני משפחתו הבגירים של עבריין המין, מידע וכן למסור להם מידע, שלא בנוכחות המשיב. לטענתו, אביו של המשיב סובל מתסמונת פוסט טראומטית וחרדות על רקע גילו המבוגר והיותו ניצול שואה וגם אמו סובלת מלחץ דם גבוה. לפיכך, שיחה של קצין הפיקוח עימם ללא נוכחותו, עלולה לפגוע בהם.

2. באשר לסעיף 18(א)(4), המאפשר לקצין הפיקוח להכנס למקום מגוריו של עבריין המין או לרכבו,

מבקש ב"כ המשיב גם מאותם טעמים, שלא להתיר כניסה לבית הוריו של המשיב, שבו הוא מתגורר, בשעות הלילה. בנוסף, הוא מתנגד לסמכות המוקנית לקצין הפיקוח לבצע חיפוש במקום המגורים או ברכבו של עבריין המין, ובנוכחותו. לטענתו, תכלית החיפוש היא לאתר חומרים העלולים לעודד ביצוע העבירות, כגון חומרים ממכרים, אלקוהול וחומרים פורנוגרפיים. בביתו של המשיב אין לדבריו מחשב ואלכוהול יכול להימצא ממילא בבית, כך שאין כל הצדקה להתיר את החיפוש.

3. ב"כ המבקשת, עו"ד לנגנטל-שוורץ, טוענת בתגובה, כי תקופת הצו המבוקשת היא מידתית. עוד לטענתה, אין כל מקום לעשות הבחנה במסגרת הוראות הצו בין התחברות עם קטינים צעירים לבין התחברות עם קטינים מתבגרים. זאת גם משום שהמשיב לא שיתף פעולה עם בודק המסוכנות מטעם המרכז להערכת מסוכנות טרם שחרורו מן המאסר ולא ניתן היה לקבוע אם הוא סובל רק מסטייה הבופילית (משיכה למתבגרים צעירים), או שיש לו סטייה של משיכה לקטינים בכלל. לדבריה, המשיב בסירובו להיבדק אינו מאפשר לקבוע אבחנה כאמור ולכן יש להותיר את הוראת הפיקוח בעניין זה על כנה.

4. באשר להגבלת סמכות השיחה עם ההורים, שלא בנוכחות המשיב, ציינה ב"כ המבקשת, כי חזקה על קצין הפיקוח שיפעל בעניין זה ברגישות. אולם, אין הצדקה לכך שייאסר עליו לשוחח עם ההורים שלא בנוכחות המשיב. עוד ציינה, כי אין מקום להגביל ביקורים בבית בשעות הלילה, שכן משמעות איסור כזה, הינה פגיעה בסמכות קצין הפיקוח ומתן אפשרות למשיב לבצע עבירות מין בביתו בשעות הלילה.

דין והכרעה

5. כרקע לדברים יצוין, כי המשיב הורשע לאחר שהודה בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירה של מעשה סדום בקטין, עבירה לפי סעיף 347(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), וכן בעבירות של מעשה מגונה בקטין, לפי סעיף 348(ד) לחוק (מספר עבירות).

6. על המשיב הוטל בגזר דין, מיום 28.10.12, עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי ל-3 שנים וכן פיצוי למתלון ולבני משפחתו. על פי עובדות כתב האישום, המשיב שימש כגבאי בבית כנסת בירושלים והמתלון היה בעת ביצוע העבירות, קטין כבן 14, שסבל מאינטליגנציה שכלית נמוכה ומהפרעת אישיות חרדתית כפייתית. המשיב, שהיה מודע למצבו הנפשי של המתלון, קשר עימו קשרי חברות ונהג לתת לו אוכל ושתייה בהזדמנויות שונות. על רקע הקשר ביניהם, ביצע המשיב במתלון את המעשים בהם הודה. ערעור על גזר הדין שהוגש לבית משפט העליון נדחה במסגרת ע"פ 8980/12, מיום 19.8.13. בהערכת המסוכנות המקורית, שהוגשה לבית המשפט המחוזי, טרם מתן גזר הדין, נקבע כי עקב דיווחו של המשיב, באופן מגמתי, על תהליך התפתחותו המינית ועל הרגליו המיניים, לא ניתן לבחון לעומק אם קיימת אצלו נטייה מינית ספציפית כלפי נערים (נטייה הבופילית). יחד עם זאת,

נקבעה מסוכנותו המינית כבינונית, אך צוין כי אם לא יעבור טיפול ייעודי לעברייני מין, רמת מסוכנותו המינית עלולה להתגבר לאורך זמן.

7. בתסקיר שירות המבחן שהוגש לבית המשפט העליון, במסגרת ערעורו של המשיב, צוטטה הערכה פסיכולוגית קרימינולוגית מטעם מרכז "התחלה חדשה", מתאריך 5.9.12, שבה צוינו טעויות חשיבה מובהקות אצל המשיב ביחס לקשריו עם המתלונן, ובהם תפיסת הקורבן כדמות המפתה והיוזמת, שימוש ברציונליזציה ומזעור המעשים הפוגעניים. עם זאת, כותבי חוות הדעת העריכו כי המשיב אינו בעל סטייה מינית מובהקת, וכי בחירת הקורבן נעשתה בין היתר על רקע אופורטוניסטי (ניצול הזדמנות). עוד צוין, כי בין החודשים אוגוסט 2012 עד פברואר 2013, השתתף המשיב בקבוצה פסיכו-חינוכית לעברייני מין, שבה ניכר אמנם שינוי במידת שיתוף הפעולה שלו, אך הוא התקשה לקחת אחריות מלאה לביצוע העבירות, לשתף במניעיו ולהצביע על מוקדי הבעיה שלו.

8. בדיווח סוציאלי של שב"ס מתאריך 30.12.13, צוין כי המשיב הביע חוסר עניין להשתתף במסגרת טיפול של שב"ס בעברייני מין, משום שהדבר כרוך ביציאתו מהאגף התורני, אך ציין כי יהיה מוכן להמשיך בטיפול הפרטי לאחר שחרורו מן המאסר.

9. בהערכת מסוכנות שנעשתה לצורך מתן חוות דעת לוועדת השחרורים, צוין, כי גישתו של המשיב לביצוע העבירה הינה הגנתית ומניפולטיבית וחושפת טעויות חשיבה קשות בחומרתן באשר לקורבן העבירה. עוד צוין, כי על רקע גישתו ההגנתית, לא ניתן לבחון לעומק האם קיימת אצלו נטייה מינית סוטה כלפי נערים אם לאו. מסוכנותו המינית של המשיב הוערכה במסגרת אותה חוות דעת כבינונית.

10. כאמור, המשיב סירב להיבדק בשנית על ידי המרכז להערכת מסוכנות לפני שחרורו מהמאסר, ובהערכת המסוכנות האחרונה שהוגשה בעניינו, מיום 29.11.14, צוין כי על אף שהשתתף בקבוצה פסיכו-חינוכית, הוא עדיין מחזיק בעמדות המבטאות עיוותי חשיבה והשלכת אחריות על הקורבן. עקב שיתוף הפעולה המוגבל שלו, לא ניתן ללמוד באופן נאמן על המניעים שהובילו אותו לביצוע העבירות והאם קיימת אצלו משיכה מינית הבופילית הומוסקסואלית. עקב סירובו של המשיב להיבדק לצורך מתן חוות הדעת, נקבע, תוך בחינת המשתנים הדינאמיים, כי אין בסיס להניח שחל שינוי במצבו וכי מסוכנותו המינית גם כיום היא בינונית.

11. יצוין, כי בדיון בפני לא הוצגה תכנית חדשה לשילובו של המשיב במסגרת טיפולית המיועדת לעברייני מין. לעובדה זו ולסירובו של המשיב להשתתף בתכנית טיפולית במסגרת שב"ס תוך כדי מאסרו וכן להתייצב להערכת מסוכנות נוספת לפני שחרורו מן המאסר, יש השלכה ישירה גם על קביעת משך צו הפיקוח. כפי שנקבע בפסיקה, התבחין העיקרי לקביעת משך הצו נעוץ בפוטנציאל השיקום, הבא לידי ביטוי בענייני של עברייני המין עובר להוצאת הצו. כאשר יש ולו "קצה חוט של ציפייה" לקיום הליך שיקום יעיל ובעל סיכויי הצלחה, ניתן מראש לבנות את מתכונת הצו בדרך שתיתן לכך ביטוי. אולם כאשר עובר להוצאת הצו, אין ולו התחלה של טיפול אמיתי, ניתן לקבוע מראש, כי תקופת התחולה תהיה ארוכה

יותר עד לתקופה המירבית. עם זאת אין בכך לשלול אפשרות שבמידה ועברין המין יצביע על מאמץ שיקומי אמיתי, הנושא פרי, ניתן יהיה להביא את הצו לעיון חוזר, בשים לב לרמת המסוכנות שתוכח באותו שלב (ראו בש"פ 962/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 24.3.10).

12. לפיכך, כאשר בענייננו לא נשקף כיום מן המשיב אותו "קצה חוט של ציפייה" לקיום הליך שיקומי יעיל, אין כל הצדקה לקצר את התקופה המוצעת, שהיא תקופה מידתית ונמוכה מן התקופה המירבית שמאפשר החוק.

13. באשר לבקשה לצמצם את תחולת הוראת סעיף ג' לבקשה בעניין איסור התחברות עם קטינים, או איסור שהייה ביחידות עמם, להתחברות ולשהייה ביחידות רק עם קטינים שהם **מתבגרים צעירים**, אין לטעמי מקום לקבלה. המשיב בכל המהלכים האבחוניים שעבר, גם מטעם הרשויות וגם מטעם עצמו, לא שיתף פעולה באופן מלא בעולמו הפנימי ולא אפשר לבדוקים לברר את סוג הסטייה המינית שממנה הוא סובל ואת היקפה. לבית המשפט גם לא הוצגה מטעמו במסגרת הליך זה, כל חוות דעת אחרת שתסתור את ממצאי חוות הדעת הקיימות. לפיכך, באיזון המתחייב בין שמירה על זכויותיו של המשיב לבין ההגנה על שלום הציבור, ראוי לאשר את נוסח התנאי המבוקש.

14. יצוין כי הדוגמא שהביא ב"כ המשיב מן הפסיקה, בש"פ 5868/14, פלוני נ' מדינת ישראל (11.9.14), אינה ממין העניין. שם דובר בעורר שהורשע בביצוע מעשים מגונים בקטינה שטרם מלא לה 16, בתה המתבגרת של בת זוגו. גם שם סירב העורר כמו המשיב שבפני להתייצב לבדיקת מסוכנות טרם שחרורו. באותו עניין הסכים העורר לתנאים שכללו בין היתר איסור התחברות או שהייה ביחידות עם קטינות בכל גיל, וכן לכך ששהייתו עם בנות משפחה שהן קטינות תהיה בנוכחות צמודה של בגיר נוסף המודע לעבירה. עם זאת, הצו שם כלל תנאי מפורש של נוכחות בגיר נוסף גם במפגשיו עם בתו הביולוגית, פעוטה כבת 3.

15. בית המשפט העליון (כב' השופט נ' הנדל), ציין, כי החוק מסמיך את בית המשפט לקבוע מגבלה גם על התחברות עם קטינים, אולם ביסוד החוק עומדת הגישה האינדיבידואלית, לפיה יש לבחון את מצבו של עברין המין הקונקרטי. בית המשפט הוסיף כי בהערכת המסוכנות שניתנה, לא ברור אם עורך חוות הדעת היה מודע לגילה של בתו הביולוגית, וכן לא כללה הערכת המסוכנות התייחסות למשיכה מינית כלפי ילדות רכות בשנים. בית המשפט ציין כי אכן יתכנו מצבים שבהם מעשיו של עברין המין יקימו מסוכנות כלפי קבוצות שונות מן הקבוצה אליה היה שייך קורבן העבירה, אולם ככל שהקשר בין ההגבלות הקבועות בצו לבין הקביעות בערכת המסוכנות רחוק יותר, ובמיוחד כאשר ההגבלות נוגעות להפרעה שניתן ולהניח שתזכה להתייחסות מפורשות, כך נדרש להסביר טוב יותר את טיב המגבלה הקבועה בצו הפיקוח. עוד צוין כי הערכת המסוכנות עצמה לא כללה התייחסות קונקרטית לבתו של העורר שם, והתנאי לפיו נאסר עליו להיות לבד עם בתו בת ה-3, הופיע לראשונה בהמלצות יחידת הפיקוח.

16. בענייננו, חוסר שיתוף הפעולה הממשי של המשיב עם הגורמים הטיפוליים לאורך כל הדרך, אינו

מאפשר לקבוע באופן מדויק את סוג ההפרעה המינית שיש לו, והוא מצידו לא הציג כל ביסוס מקצועי לטענותיו. בנוסף, יש הבדל בין קשר שבין הורה, על אף שהוא עבריין מין, לבתו הפעוטה, לבין קשר שבין עבריין מין לבין קטינים זרים, או אף קטינים בני משפחה, שאינם ילדיו. יצוין אגב, כי ההחלטה היחידה בעניינו של העורר בפרשת פלוני הייתה לגבי בתו בת ה-3, ואילו לגבי קטינות אחרות, כולל בנות משפחה, נותר איסור ההתחברות והשהייה ביחידות על כנו, על אף שלא נקבע ממצא כי העורר סובל ממשיכה פדופילית. יתר על כן, המשיב בעניינו לא הצביע על נזק קונקרטי שייגרם לו עקב איסור ההתחברות והשהייה ביחידות עם קטינים, גם כאלה שאינם זכרים צעירים, אף אם מדובר בקטינים בני משפחה (עניין קרבת המשפחה כלל לא עלה בטיעוניו בא כוחו). לפיכך, לא מצאתי לנכון לצמצם את הוראת הפיקוח בעניין זה. ראו גם תפ"ח (ב"ש) 1143/08, **מדינת ישראל נ' ראובן**, (14.2.13); ת"פ (חי') 16604-11-12, **מדינת ישראל נ' מלאך** (2.12.12); תפ"ח (ב"ש) 15540-12-11, **מדינת ישראל נ' בטיטו** (3.9.12).

17. לא מצאתי גם ממש בטענות ב"כ המשיב לגבי הגבלת סמכויות קצין הפיקוח, לפי סעיף 18א(2). בכל הנוגע לסמכות לבקש מידע מבני משפחתו של המשיב, דווקא כשמדובר בהורים מבוגרים וידועי חולי, יש לחשוש שלמשיב יש השפעה לא מבוטלת עליהם וכי מידע שיתבקש בהם לגבי אורחותיו, לא ימסר, שעה שהוא נוכח בעת פגישה עם קצין הפיקוח. באשר לכניסה למקום המגורים, וכן לעריכת החיפוש במקום המגורים לפי סעיפים 18א(4) ו-6), הרי לפי הוראת המחוקק, אלה אפשרויות רק בנוכחותו של המפוקח. יחד עם זאת, בהתחשב במצבם הבריאותי של ההורים, דומני כי ראוי לחייב את קצין הפיקוח, כשמדובר בשעות הלילה, לאחר השעה 22:00 ועד השעה 06:00 בבוקר, לתת התראה של 30 דקות מראש לפחות לפני הכניסה או החיפוש. יצוין בהקשר זה כי בסופו של יום, צו פיקוח הוא בגדר מלאכת "תפירה לפי מידה", והוא נקבע לכל עבריין מין לפי נסיבותיו, כולל הרקע והנסיבות לביצוע עבירות בהן הורשע. בעניינו, המפגשים בין המשיב לבין קורבן העבירה, נעשו כולם מחוץ לבית ואין אינדיקציה לכך שהוא יביא אל הבית קורבנות אפשריים שהם קטינים, ויבצע בהם מעשים מיניים, כשהוריו נוכחים בבית. מה גם שנאסרו עליו באופן קטגורי התחברות עם קטינים ושהייה עמם ללא מבוגר מפקח, המודע לעבירותיו. בנוסף, לא נטען, כי המשיב צורך חומרים ממכרים, אלוהול או משתמש במחשב, כאשר הטענה שבבית כלל אין מחשב, לא נשללה. לכן מידת הסיכון המצדיקה חיפוש ללא הודעה מוקדמת, היא במקרה דנן פחותה.

18. לאור כל האמור, אני מורה על מתן צו פיקוח נגד המשיב למשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר, כדלהלן:

א. חובת שיתוף פעולה עם קצין הפיקוח, חובת התייצבות וקיום מפגשים עם קצין הפיקוח במועדים ובתדירות שיקבע מעת לעת.

ב. איסור יצירת קשר והרחקה לכדי 300 מטר מקורבן העבירה.

ג. איסור התחברות עם קטינים ו/או חסרי ישע ואיסור שהייה ביחידות עם קטינים ו/או חסרי ישע, כאשר השהייה תותר בנוכחות בגיר נוסף המודע לעבירה ולמגבלה זו.

ד. הגבלה לכניסה למקוואות, אלא בליווי בגיר נוסף המודע לעבירה ולמגבלה.

ה. איסור לעבוד בין בתמורה ובין בהתנדבות, בעבודה הכרוכה בקשר עבודה עם קטינים ו/או חסרי ישע.

ו. מתן סמכויות לקצין הפיקוח לפי סעיף 18(א)-(1)-(4), (6) ו-(8) לחוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006. יחד עם זאת, הסמכויות הכלולות בסעיפים קטנים (4) ו-(6) לגבי כניסה או חיפוש בבית ההורים, יוכלו להתבצע בין השעות 22:00 עד 06:00 למחרת היום, רק לאחר מתן הודעה של 30 דקות מראש על ידי קצין הפיקוח.

19. **המזכירות** תעביר העתק ההחלטה לצדדים וכן ליחידת הפיקוח על עברייני מין.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ה, 12 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.